Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 17516/16
26.10.2017. године
Б е о г р а д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., ради поништаја решења туженог Општинског већа општине Власотинце, 01 број 06-80-12/2016 од 10.11.2016. године, у предмету распоређивања на радно место запосленог у општинској управи, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.10.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Управни суд се оглашава стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступа на надлежност Основном суду у Лесковцу, Судској јединици у Власотинцу.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу Управном суду 06.12.2016. године, којом је оспорио законитост решења туженог Општинског већа општине Власотинце, ... број ... од 10.11.2016. године, којим је одбијен као неоснован приговор тужиоца, запосленог у Општинској управи општине Власотинце, на решење начелника Општинске управе општине Власотинце, ... број ... од 25.10.2016. године, којим је тужилац распоређен на радно место „достављач поште“ при Одељењу за општу управу, заједничке и скупштинске послове Општинске управе општине Власотинце. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и решење првостепеног органа од 25.10.2016. године и обавеже туженог да га распореди на пословима и радним задацима са шестим степеном стручне спреме, као и да обавеже туженог да му накнади трошкове поступка, у року од 8 дана од пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

У поступку претходног испитивања тужбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност у складу са одредбама члана 15. и члана 17.

Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11,... и 55/14), које се сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), Управни суд је нашао да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Одредбом члана 1. став 2. Закона о радним односима у државним органима („Службени гласник РС“ бр. 48/91,... и 23/13), прописано је да се одредбе овог закона примењују на све запослене у државним органима и изабрана односно постављена лица, осим оних чија су права, обавезе и одговорности из радног односа уређени посебним прописима. Чланом 2. став 1. истог закона, прописано је да о правима, обавезама и одговорностима утврђеним овим законом запослених и постављених односно изабраних лица у државном органу одлучује функционер који руководи државним органом, ако овим законом није друкчије одређено. Одредбом члана 71. став 2. истог закона, прописано је да против сваког решења или другог акта којим је одлучено о његовим правима и обавезама запослени, односно постављено лице, има право да поднесе приговор. Ставом 6. истог члана закона, прописано је да ако функционер у утврђеном року не одлучи о поднетом приговору или ако запослени, односно постављено лице, није задовољан одлуком функционера поводом поднетог приговора, запослени, односно постављено лице може се обратити надлежном суду у року од 15 дана.

Одредбом члана 199. Закона о запосленима у Аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе (“Службени гласник Републике Србије”, број 21/16), који је ступио на снагу 12.03.2016. године, са применом од 01.12.2016. године, прописано је да поступци одлучивања о правима, обавезама и одговорностима запослених који су започети до дана ступања на снагу овог закона окончаће се применом прописа према којима су започети.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08 и 104/09), је прописано да основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Одредбом члана 40. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је, између осталог, да је за суђење у споровима против јединице локалне самоуправе и њених органа, опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази седиште њене скупштине.

Према одредби члана 3. став.1 Закона о управним споровима, у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. Управни акт, у смислу члана 4. наведеног закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Како се у овој правној ствари не ради о спору о законитости коначног управног акта, нити коначног појединачног акта из члана 3. и члана 4. Закона о

управним споровима, већ се ради о спору поводом распоређивања на радно место запосленог у општинској управи, Управни суд је имајући у виду цитиране одредбе закона, оценио да није стварно надлежан за одлучивање у овој правној ствари, већ да је стварно и месно надлежан Основни суд у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу, сагласно одредби члана 3. став 1. тачка 32. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС", број 101/13).

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу одредби члана 15. и члана 17. Закона о парничном поступку, које се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.10.2017. године, II-3 У. 17516/16

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ